

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah

Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

The largest Slovenian Daily in the United States.

Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. Under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 234. — ŠTEV. 234.

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 6, 1922. — PETEK, 6. OKTOBRA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

URAVNAVA STRAJKOV POTOM POSTAV

Governer države Kansasa je branil napravo industrijalnega sodišča kot koristno za obe prizadeti stranki. — Konferenca bankirjev, ki se vrši v New Yorku, se bavi v prvi vrsti z delavskim položajem. — Industrijalno sodišče je nekaj idealnega — za kapitaliste, seveda.

New York, 5. oktobra. — Ameriški bankirji, ki so zbrani tukaj na veliki konvenciji, so čuli danes govore številnih odličnih javnih uradnikov. Med temi sta tudi governer Henry Allen iz Kansasa ter trgovinski tajnik Hoover.

Delavski položaj, ki je eden glavnih problemov, s katerimi se peča konvencija bankirjev, je predstavljal temelj govora governerja Allena.

Kot duševni oče sodišča za industrijalne odnose v Kansasu, ki je postalo središče nešteti sporov med zastopniki kapitalistov in delavcev po celi deželi, je govoril o tej postavi kot na prednem koraku, da se reši industrijalne spore dežele.

Governer Allen je branil industrijalno sodišče v teoriji ter navedel statistike, da opraviči z njimi svoje stališče. Navedel je primere, ki kažejo, da je izreklo sodišče odločitve, ki so ugajale obeh stranem in to se je baje zgodilo v tri in štiridesetih izmed pet in štiridesetih slučajev, ki so bili predloženi temu sodišču.

Governer je rekel nadalje, da je ravno radi tega industrijalnega sodišča lahko država Kansas vzdržala celih petdeset odstotkov normalne produkcije premoga tekom stavke meseca avgusta, ko je bila stavka na svojem vrhuncu.

Tudi eno premoga je bilo mogoče vzdržati za celih petdeset odstotkov cenejšje ali nižje kot bi bila, če bi ne bilo tega razsodišča.

Njegova glavna obramba te naprave pa je obstajala v ugotovitvi, da je dolžnost vlade deliti pravice v industrijalnih sporih, kajti tako pravice je mogoče izreči z manjšimi stroški kot pa se je doseže z neuspešno industrijalno vojno, ki kaznuje splošno občinstvo ter ne nudi delavcu nikake pomoči.

MARKA PRICELA ZOPET PADATI.

Berlin, Nemčija, 5. oktobra. — Kot javljajo poročila s tukajšnje borze, je pričela nemška marka zopet padati.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, AVSTRIJI ITALIJI IN ZASE-DENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj se bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodnejše.

300 kron \$ 1.30	1,000 kron \$ 3.90
400 kron \$ 1.70	5,000 kron \$19.00
500 kron \$ 2.10	10,000 kron \$37.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

50 lir \$ 2.70	500 lir \$23.25
100 lir \$ 4.90	1000 lir \$45.00
300 lir \$13.95		

Za pošiljave, ki presegajo znesek dvajsetdeset kron ali pa dvatisoč lir dovoljemo po možnosti še posebni popust.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dosepe poslani denar v roke. Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu. Denar nam je poslani najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

22 Cortlandt Street New York, N. Y.

NAJNOVEJŠA SLIKA PREJŠNJEGA PREDSEDNIKA.

To je najnovejša slika bivšega predsednika Woodrow Wilsona. Fotografirali so ga, ko se je peljal na svoj običajni popoldanski izprehod.

ZENA LEBAUDY-JA SE JE POROČILA

Zena in hči Lebaudy-ja, znanega francoskega milijonarja, sta se poročili z očetom in sinom ter bosta najbrž preživeli medenec tedne v Ameriki.

Pariz, Francija, 5. oktobra. — Prejšnja Mrs. Jacques Lebaudy, udova takozvanega "kralja Sahare", kateri naslov si je nadej fantastični milijonar sam, katerega je ustrelila v svojem domu na Long Islandu v New Yorku leta 1919 in njena hči Jacqueline, bosta najbrž prišli v New York a svojem poročnem potovanju, kajti poročili sta se včeraj s Henry Sudreau-jem, dobro znanim francoskim detektivom, oziroma z njegovim sinom.

Dvojna poroka matere in hčere z očetom in sinom se je završila včeraj v kapeli cerkve St. Honoré d'Eylau. Ob gotovem času, pred par meseci, je objavila madama Lebaudy senzacionalne obtožbe proti Sudreau-ju, katerega je dolžila, da se skuša polastiti Lebaudy-jevega premoženja. Tekom obravnave radi umora proti njegovi sedanjici ženi je nastopil Sudreau v svoji lastnosti kot detektiv.

Za mlajšo madamo Sudreau ni bila ta cerimonija prva, ki se je vršila. V preteklem letu se je poročila Jacqueline, stara takrat sedemnajst let ter dedič polovice velikanskega premoženja, katero je zapustil njen oče, z Roger Sudreau-jem. Ob onem času je izjavila njena mati, da se je vršila poroka v namenu, da se u-ravna gotove težkoče, hkiako se družinskega premoženja.

Nato pa so se pojavile komplikacije in uvedeno je bilo celo postopanje za ločitev zakona. Včerajšnja nova poroka pa je razveljavila vse tozadevno postopanje.

PRSTNI ODTISI ZA VSE LJUDI

Eksekutivni svet newyorških trgovskih zbornic je izdelal poročilo, v katerem bo zahteval, naj se podvrže vse ljudi v Združenih državah, državljane in inozemce, postopanju glede odtisov prstov, tako da bodo imele oblasti prstne odtise vsakega odraslega človeka. Na ta način bo baje mogoče preje razkriti zločine ter tudi preprečiti sleparije pri volitvah.

TRIDESET MRTVIH V GOZDNEM POŽARU

Trideset ljudi se je že dosedaj zadušilo v gozdnem požaru, ki je izbruhnil v Ontario.

North Bay, Ontario, 5. okt. — V zadnjih poročilih, ki so prišla danes iz prizadetega ozemlja, se glasi, da je najbrž izgubilo najmanj trideset ljudi življenje tekom velikanskega požara, ki je izbruhnil v severnem Ontariju.

Kmalu po polnoči je izdal George W. Lee, načelnik Temiskaminga in Northern Ontario železnice, ugotovilo glede požara, ki divja sedaj v severnem delu dežele.

Več kot pet tisoč ljudi je izgubilo domove. Tudi število ljudi, ki sa izgubili življenje, raste neprestano. Mesta Haileybury, ki je štel 3590 prebivalcev; North Cobalt s 1000 prebivalci; Charleton s 1500 in Heaslip 250 so popolnoma uničena in mesto Tanglehart je bilo deloma uničeno. Popolnoma je bil tudi uničen on del New Liskeart, ki leži zapadno od tračnice Temiskaminga in Northern Ontario železnice.

Položaj v Cobaltu se je izjasnil. Majhen požar divja eno miljo proč od kraja in mil severozapadni veter piha.

Trije vlaki s štiri in dvajsetimi karami beguncev, ki štejejo 1400 ljudi, so odšli iz Colbata proti North Bay. Nadaljne vlake pa so pripravili s tako veliko naglico kot le mogoče.

Skoda, na lastnosti bo znalsala brez vsakega dvoma več milijonov dolarjev. Požar divja še vedno naprej, ker ga podpihuje precej močan veter.

Nobenega upanja ni na dež in požar bo moral vsled tega sam dogoreti.

To je najhujši udarec, katerega je doživel dosedaj severni del Ontarija.

Jackman, Me., 5. oktobra. — Gozdni požar, ki je izbruhnil iztočno od Moosehead Lake, na kratko razdaljo severno od tukaj, je netil veter, ki je vel z naglico pet in tridesetih milj na uro. Plameni so se na uspešen način ustavljali vsem poskusom gasilec in če ne bo veter ponehal, bo uničenega dosti dragocnega lesa. Medvedje, jeleni, srne in druge divje živali beže pred bližajočo se nevarnostjo.

Ogrožena so življenja dvesto gozdarjev, ki so bili zaposleni v bližini izbruha požara. Tračnice Jackman Lumber Company so

PROHIBICIJSKI BOS JE SIT PROHIBICIJE

Zahvalil se je za svojo službo, čeprav je od pričetka rekel, da bo na vsak način osušil New York.

New York, 5. oktobra. — Kot že včeraj poročano je resigniral newyorški prohibicijski ravnatelj Ralph A. Day po službovanju, ki je trajalo manj kot eno leto.

Ko je nastopil pred približno enim letom svoj urad, je označil na širokousten način, kaj vse bo storil. Butlegarjem je hotel posvetiti ter obljubil, da bo New York v enem letu suh, tako suh kot poper. To leto je minulo in kakšen je danes New York? Suh? Vsakdo se smeje, ki pozna dejanski položaj.

Prejšnji prohibicijski bos ni so mogli osušiti New Yorka in tudi Mr. Day ni mogel. Ima pa vsaj eno tolažbo, namreč to, da tudi njegov naslednik ne bo dosti opravil.

Glede resignacije ter njenih povodov poročajo iz Washingtona:

Newyorški prohibicijski urad, kateremu ne manjka škandalov, je otvoril danes novo poglavje. Prohibicijski komisar Haynes je objavil resignacijo newyorškega prohibicijskega ravnatelja, Ralph A. Day-a. To se je zgodilo po celi seriji konferenc, ki so se vršile med prohibicijskim komisarjem Haynesom, komisarjem za notranji davki Blair-jem, zastopnikom justičnega departamenta ter ravnateljem Day-om iz New Yorka, ki se je vdeležil konferenc v družbi svojega pravnega izvedenca. Komisar Haynes je objavil resignacijo Daya obenem z izjavo, da je prohibicijski urad posloval na zelo zadovoljiv način pod upravo Day-a in da je odstop ravnatelja pripisovati zgolj privatnim pomislekom.

Komisar Haynes je nadalje objavil, da je že določil naslednika Day-a, vendar pa ni hotel navesti njegovega imena. Ravnatelj Day sam ni hotel ničesar izjaviti, ko se je vrnil iz Washingtona v New York.

Izvrstno izpričevalo, katero je dal komisar Haynes svojemu ravnatelju, pa se ne ujema s pogoovorom, katerega je imel danes ravnatelj Day s komisarjem Blair-om. Predno je dal Blair svoje dovoljenje, da Day odstopi, je zahteval pojasnila glede velikih dnevnih zneskov, katere so izdali v New Yorku gotovi interesi, da korumpirajo prohibicijske agente.

Rekli so mu, da je dobil večje posojilo za svoje privatno trgovsko podjetje od moža, katerega imenujejo v isti sapi z nedovoljeno prodajo žganja. Ko je nastopil svoj urad, je bil zelo zadovoljen ter dolguje še danes nekako \$150,000. Day je sicer izjavil, da je plačal izposojeno svoto nazaj in da jamči za značaj moža, od katerega si je izposodil denar.

V newyorškem prohibicijskem uradu smrdi ter pravijo, da bo zletelo šest agentov. Ti lahko mirno zrejo v bodočnost, kajti tekom svojega "uradovanja" so napravili že toliko, da jim ne bo treba stradati. Kar pa se tiče New Yorka, je gotovo, da bo ostal v veljavi še nadalje en paragraf, namreč enajsti paragraf, ki pravi: — Weiter saufen. — Piti naprej.

uničene in v nevarnosti je tudi obdelani les, ki je last družbe. Večji oddelek mož vprizarja naravnost herojske napore, da bi ustavil požar, a vse tozadevne poskuse ovira močan veter, ki piha v neugodno smer.

ZELJE ANGLIJE SE NISO IZPOLNILE

Vsa znamenja kažejo, da so zmagali Turki na diplomatskem polju. — Položaj je še vedno resen. — Turška nacionalistična kavalerija se je pojavila v nevtralnem ozemlju. — Na veliki kalifatski konferenci bo do zastopane vse mohamedanske dežele.

Carigrad, Turčija, 5. oktobra. Soglasno z brzojavkami iz turških virov iz Mudanije vsebuje dogovor, ki je sklenjen med turškimi in zavezniškimi zastopniki glede nevtralnega ozemlja pri Dardanelah, tudi določilo, da se ne sme zgraditi na nobeni strani Dardanel utrd in da morajo takoj prenehati vse vojaške operacije Angležev v Turčiji.

V dosedanjih poročilih, katere je priobčil pariški list "Figaro", se je glasilo, da se morajo umakniti Angleži z južnega brega Dardanel do Galipolisa, nakar bodo Turki sami umaknili svoje črte, katere so ustvarili pri rekah Granicus in Skamander.

Carigrad, Turčija, 5. oktobra. Angleški glavni stan poroča, da se je pojavila turška nacionalistična kavalerija v Kandri, v nevtralnem ozemlju v bližini Carrgrada.

Kandra leži približno 65 milj iztočno od Carigrada, v bližini obali Črnega morja na Ismid polotoku.

Mudanija, Mala Azija, 5. okt. Tukaj je bilo objavljeno, oficijelno ugotovilo, v katerem se glasi, da so sprejeli Turki in principu poslanice zaveznikov. Kot znano se je vršila tukaj konferenca med zastopniki zaveznikov ter turških nacionalistov.

Kemalisti so objavili, da so dali vsem svojim četam povelje, naj se izognejo vsakemu spopadu z Angleži.

Konferenca se bo danes nadaljevala.

London, Anglija, 5. oktobra. V nekem poročilu na Daily News iz Allahabada v Indiji se glasi, da se vrše priprave za veliko kalifatsko konferenco, katere se bodo vdeležili zastopniki vseh mohamedanskih dežel in ki se bo vršila decembra meseca v Gava v Bengaliji. Vse-indijski kalifatski komitej je naprosil vlade Angore, Carigrada, Iraka, Egipta, Afganistana, Perzije in drugih mohamedanskih držav, naj pošljejo svoje zastopnike na to konferenco.

London, Anglija, 5. oktobra. Kalifatski komitej v Kalkuti v Indiji je sklenil podariti Mustafa Kemal paši letalo, kot častno darilo.

AVSTRALCI NASPROTUJEJO IZVOZU PTIC.

Sidney, Avstralija, 5. okt. — Vrnjeno je, da bodo vprizorili oficijelno akcijo, da preprečijo izvoz avstralskih ptic. V glavnem se zavzema za to družba za preprečenje okrutnosti napram živalim, ki trdi, da je poginilo petdeset odstotkov ptic, katere so v zadnjem času prevedli v Anglijo, dočim so ostale ptice hudo trpele.

Za enkrat nima država nobene kontrole nad eksportiranjem ptic, z izjemo takozvanih rajskih ptic ter ne more vsled tega tudi kontrolirati načina, kako postopajo s temi pticami na potovanju.

SPOPADI TEKOM TRACIJSKE INVAZIJE.

Carigrad, Turčija, 3. oktobra. Soglasno s poročilom, katero je izdal vrhovni poveljnik grških čet v Traciji, general Polimena kos, je padlo šest in dvajset nerednih turških vojakov, vključno emega častnika, tekom nekega spopada, ki je sledil navalu Turkov na nevtralno ozemlje pri Čataldža črti.

KONZULI NE MOREJO POMAGATI AMERIŠKIM DRŽAVLJANOM.

Smirna, Mala Azija, 5. okt. — O natančnem statusu tukajšnjega ameriškega generalnega konzulata bo razpravljala še ta teden narodna skupščina v Angori. Dosedaj niso kemalisti priznali ameriških konzulov.

V zadnjih desetih dneh je postajalo vedno bolj važno to vprašanje in sicer radi želje konzularnih uradnikov, da obiščejo jetniška taborišča ter ugotove, koliko ameriških državljanov je med grškimi civilisti, katere so polovili kemalisti v Smirni in okolici.

Ameriški pomožni komitej je obvestil konzulat o najmanj petdesetih takih slučajih ter je važno, da najdejo one, ki so se pritožili, še prdno jih bodo deportirali v notranjost dežele, kjer bi bilo skrajno težko zaslediti jih.

PROCES PROTI WARDU PRELOŽEN.

White Plais, N. Y., 5. okt. — Danes je bilo definitivno ugotovljeno, da bo prišel proces proti Walter S. Wardu radi umora Clarence Petersa do razprave tekom novemberskega porotnega zasedanja. Kot znano trdi Ward, da je ustrelil Petersa v samobranu, ker je skušal Peters izvreči iz njega denar. Ward je na prostih nogah proti jamščini petdeset tisoč dolarjev. Prejšnji višji sodnik Mills iz Mount Vermona, glavni zagovornik Warda, trdi, da je vprašal okrajnega pravdnika Weeks, če se bo vršil proces še ta mesec, a dobil je uljuden odgovor, da se bo vršila razprava novembra meseca. Mills je nato izjavil, da bo predlagal potlačenje slučaja, če ne bo sprivil okrajni pravdnik cele zadeve pred porotnike še tekom tekočega meseca.

VOLITVE ZA PREDSEDNIKA NEMSKE REPUBLIKE.

Berlin, Nemčija, 5. oktobra. — Ko se je vlada posvetovala z voditelji raznih nemških strank, je sklenila naprositi rajsttag, da bi razpisal za dan 3. decembra splošne volitve za predsednika nemške republike.

VIŠEČI STOLP V PIZI SE BO PODRL.

Piza, Italija, 5. oktobra. — Višeči stolp v Pizi, ki je že vsaj po slikah znan vsakemu civiliziranemu človeku, se je še bolj nagnil ter preti nevarnost, da se poruši.

UČENEC SEDEL NA PERO.

Enajstletni Anthony Fienello je v neki brooklynski šoli sedel na pero. Učiteljica je poklicala zdravnika, ki mu je pero izdrl in fantj poslal domov. Pero mu je postavil njegov součeneec.

NOV POLJSKI POSLANIK.

Varšava, Poljska, 5. oktobra. Bivši poljski poslanik v Londonu, Ladislav Neobleski, je predstavljen v Washington. Svojo službo kot poljski poslanik bo nastopil meseca novembra.

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by

Slovenian Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
33 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$3.00
For New York for whole year \$7.00
For other parts of U.S. for whole year \$7.00
For foreign countries for whole year \$10.00

Advertisements on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenimi nedeljami in prazniki.

Do not send money in advance unless you are sure of the reliability of the advertiser. Do not send money in advance unless you are sure of the reliability of the advertiser.

GLAS NARODA
33 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2575

PO DELU JIH POZNATE

Zadnji razvoji na Bliznjem iztoku in celi razvoj na evropskem kontinentu v zadnjih par letih so pokazali, kako omejeni in ozko-srečni so bili ljudje, ki so v Parizu, v Versaillesu in pozneje v Cannes, Nici in Genovi sklepali o bodoči usodi narodov sveta.

Seveda so bili mnenja, da predstavljajo evrot razumnosti, najboljše, kar je proizvedel ta ali oni narod. Povsem jasno je, da so bili takega mnenja, kajti vzgojeni so bili v tem duhu od prvega pričetka.

Navadni človek s ceste, ki je v neprestanem boju za svoj obstanek, pa je povsem drugačnega mnenja. Njemu se zdi, — in po pravici, — da je vse to igra, igrana v namenu, da se še nadalje za-teleba in poneumi delavske mase sveta.

Gospoda, ki je sklenila nebroj "mirovnih" pogodb v Parizu in okolici, je demnevala, da se bodo narodi sveta kar tako udali njenim diktatom.

Grdo se je zmotila. En sam prismojen italjanski pesnik, D'Annunzio je obrnil naše pozorost celega sveta, ko je skušal razveljaviti to, kar so skle-tili zakotni diplomatje v Londonu.

Odrešeni rojaki na Primorskem, v Istri in Goriškem so plen fašistov, zločincev, proti katerim si italjanska vlada ne upa nasto-piti, ker je prešlaba.

Grki, ki so vsejvali več let brezuspešno vojno proti nacionali-stičnim Turkom, so dobili batine, katere so v polni meri zaslužili in sedaj stoji takovana "zapadna civilizacija" pred novim proble-mom, katerega je skušala rešiti še stari angleški državnik Gladstone: — Kako spoditi na najbolj elegantni način Turka iz Evrope ter napraviti konec stoletja staremu sporu med krščanstvom in mohamedanstvom.

Zavezniki odposlanci in zastopniki, ki so podpisali različne mirovne pogodbe v dobrem namenu, da bodo veljale za večno, niso upoštevali stvarnih dejstev ter se žalibog udali prigovarjanjem francoskega fanatizma, ki je vzrok vsega sedanjega gorja.

Zavezniki, pijani zmage, so diktirali mir, kradli kot sraka, raz-deljevali mandate, teritorije, a niso pomislili pri tem, da bo prišla ura osvete, poprave.

Iz iztoka prihaja luč. To velja tudi v sedanjem slučaju, kljub vsem težnjam franco-skih in italjanskih imperijalistov.

Važna odkritja glede Italije.

Zakaj je šla Italija v svetovno vojno? — Rusija se je branila žrtvo-vati slovenske interese ob Jadranskem morju. — Sprva je za-htevala Italija za odškodnino ves Trentin, del severne Tirolske ter celo Dalmacijo. — Ruski zunanji minister Sazonov je bil odločno proti temu. — D'Annunzio je izdal tajno pogodbo med Italijo in zavezniki.

Francoski zgodovinar Recou-lux objavlja na podlagi diploma-tičnega arhiva francoskega zu-nanjskega ministrstva v "Revue de France" zanimive doprineske k zgodovini vstopa Italije v sve-tovno vojno, ki osvetljuje tudi za nas važno ulogo carske Rusije pri pogajanjih za jadransko obal. Iz njih se vidi, da se je Rusija dolgo odločno branila žrtvovati slovenske interese ob jadranskem morju Italiji.

Kratek izvleček iz te velevaž-ne diplomatske objave bi bil ta-le:

Avgusta 1914 je Italija v Lon-donu določila teren, kakšno od-škodnino bi dobila Italija, ako vstopi na strani antante v sve-tovno vojno. Do 9. marca 1915 je potem ta stvar zaspala, oziroma nimamo za to še dokumentov.

9. marca 1915 je Pavel Cam-bon, francoski poslanik v Ri-mu, obvestil svojo vlado, da Ita-lija za slučaj svojega vstopa v vojno, zahteva ves Trentino in del severne Tirolske, celo Dalma-cijo, na jugu od Kotera pa nev-tralizacijo srbske in črnogorske obali in ustvaritev "svobodne" Francoska vlada je imela zoper vse te zahteve resne pomisleke, najbolj pa se jim je z vso odloč-nostjo upiral ruski zunanji mi-nister Sazonov. Kako trdovratno je Sazonov vstrajal na svojem stališču, se razvidi iz tega:

Poincare, kakrat predsednik Pogodba pa je optala tajna,

Iz Slovenije.

Himen.

Dne 2 septembra se je poročil v Laškem Stanjko Jurko, učitelj telovadbe na ljubljanski realki, z gđ. Roziko Grad iz Laškega.

Isti dan se je poročil v Mariboru Ciril Hočevar, učitelj v Murbi-rovu, z gđ. Marieo Draksterje-vo, učiteljico istotata.

Železniški uradnik Anton Pšeničnik se je poročil z gospodično Leopoldino Lapihovo.

Imenovanje v državni službi.

Dosedanji šef oddelka za pomor-sko brodarstvo v ministrstvu sa-obračaja, dr. Aleksander Primo-žič, je s kralji. ukazom imenovan za šefa izseljeniškega oddelka v ministrstvu za socialno politiko v činu inšpektorja I. razreda.

Novi železnica.

Pokrajinski namestnik g. Ivan Hribar si je ogledal dne 30. avgu-sta usakojeno proggo Kočevje—Stari trg—Reška progga. Prisotni so bili tudi okrajni glavar v Kočevju dr. F. Ogrin, predsednik od-bora Anton Lušan ter inž. Aloj-zij Hrovat, kateri je podal med-potjo tozadavne tehniške informa-cije. Pokrajinski namestnik Ivan Hribar je bil po vseh občinah naj-prisrčnejše sprejet od tamkajšnje-ga prebivalstva, posebno pa od Starotrganov, kateri so mu prir-eđili enak svečan sprejem, kakor ministru Pucelj 20. avg. Pokr. na-mestnik Ivan Hribar je tudi kón-statiral na lieu mesta, da za naj-boljšo zvezo vse Slovenije z mor-jem pride v poštev le Klodič-Hro-vat-Kavčičeva skupna progga (Kočevje in Črnomelj—Reška progga), obenem pa je na podlagi te kon-statacije izjavil, da bo delovalo v bodoče v toliko večji meri za ure-ničenje te uzakonjene proge, kate-ri nudi zares splošno korist narodu, državi pa najboljšo varnost.

Zveza slovenskih učiteljev na Štajerskem

Se je po sklepu delegacijskega zborovanja v Mariboru razšla. Njena imevina je prešla v last "Učiteljskega zdraviliškega do-ma" v Rogožki Slatini.

Nadzorovanje mesarjev in pekov glede cen.

Iz Trbovelj poročajo: Trbovelj-ska občina je storila vse hvalne vred-den sklep, nadzorovati mesarje in peke glede cen njihovega blaga. Uspeh v Hrastniku je bil zlasti pri peklih nepričakovan. Naslednji dan po prvem nadzorovanju se je znanjšal kruh še za 2 dgk, tako da tehta sedaj naš kruh za 8 kron 17 do 18 dgk, ali kilogram okoli 45 kron. Neki Sevnici so toži, da plačujejo tam kg kruha po 40 K. Kaj bi rekli Sevnici, če bi jih imela v rokah hrastniška peka. Sicer pa naj se ta dva nikar ne vznemirjata. Naše oblasti ne bodo niti s prvom ganile zaradi nji-hovih kruhov.

Pobegnili je s tujim denarjem.

Upravitelj restavracije "Stre-ljana" v Zagrebu, Milan Šepeta-vec, je prijavil policiji, da je bila pri njem uslužbena leta 1900 v Kamniku rojena Pavla Majdič, ki mu je odnesla znesek 525 dinar-jev. Policija je Majdičovo izse-dila in jo izročila sodišču.

Sreča v nesreči.

Šofer mariborskega izvožčka Volkerja je peljal šest oseb iz Gor-nje Kungote proti Mariboru. Ob križišču okrajne in državne ceste

bodisi da je Sonnino hotel pakti-rati na tihem z Avstrijo, bodisi da se je bal ljudstva. Med tem je namreč Giolitti silovito delal proti vojni in Francija je bila naravnost obupana. Pridobila je D'Annunzia zato, da je 14. maja množici v Rimu izdal tajno po-godbo Italije z zavezniki. Potem je stvar šla naprej in 22. maja je Italija izdala mobiliza-cijsko povelje ter 24. maja Av-striji napovedala vojno.

Za nas je važno to, da je Ru-sija stala vseskozi na jugoslo-vanskim in interesom odgova-rjajočim stališču in da je le vsled skrajnega pritiska razmer pod-pisala londonsko pogodbo. To je nauk za nas, da v Rusijo zaupu-mo in da se tudi proti sedanjim boljševiski Rusiji ne damo zape-ljati v kakšno nelojalnost, ker bo Rusija vedno ščitila naše interese.

pa je močno vinjeni šofer zavozil na rob ceste in se je avtomobil s potniki vred zvrnil v več metrov globok jarek. Po srečnem naključju pa so vsi potniki odleteli na trato in se ni nikomur nič zgodilo. Tudi šofer sam je bil sa-mo neznatno poškodovan, tako da je mogel še pobegniti v Avstrijo. Avtomobil se je popolnoma razbil in so ga šele naslednjega dne pri-veljali z vol: v Maribor.

Požari na Štajerskem.

Dne 30. avgusta je izbruhnil pri posestnici Vakeč pri Sv. Marjeti v Slov. goricah požar, ki je kmalu vpepelil gospodarsko hišo in stanovanjsko poslopje. Zgoreli so vsi prideški in tudi tri svinje. Iz Slamnjaka poročajo: Poses-tniku Jožefu Fotočniku je v nede-ljo 10. sept. pogorelo vse gospo-darsko poslopje s krmno in ored-jem. Zgorela je tudi ena krava, ki je niso mogli rešiti, dasi je gorelo popoldne in bilo mnogo ljudi.

Ljutomer glede cen na višku dra-ginje.

Iz Ljutomera poročajo: Ljuto-mer je, kar se tiče uradniških plač, postavljen v 5. plačilni raz-red. Ako motrimo tržne cene mari-norske, ljubljanske in zagrebške, je Ljutomer glede tržnih cen na višku draginje. Tu prodajajo me-sarji meso kilo po 56 K. Drv me-ter stane 500—600 K. Pa da bi jih bilo še za dobiti. Treba jih je vo-ziti iz 18 km oddaljenega Sv. To-maža, tako da stane meter 84 em-dolgih polen 700 K, ki pa še niso, lankova, ampak mešana. Čas bi že bil, da bi kdo odvetnika Kranjca postavil na pranger. Ta človek, ki nima nič lastnih otrok, je prvi ve-losestnik v okraju. Ima nad 360 orolov šum in tako on diktira cene drvam. Tudi je lastnik parnega umetnega mlina, tako da odločuje cene moki. Nularco prodaja po 28 K kg. Čudimo se, da tukajšnje uradništvo to odiranje tako potr-peljivo prenaša. Pa saj se tukaj-šnji veietrgevcvi spoznajo, kje in kako je treba mazati, da njihove štacuoske vrata ne škripljejo ta-ko, da bi se to navzgor slišalo. Ka-ko je torej mogoče uradništvu in penzionistom stanu primerno iz-hajati pri tej neznosni draginji?

Prevažanje sadja preko meje.

Iz Gornje Radgone poročajo: Sadje se sme carine prosto preva-žati preko meje. Nekateri carinski uradniki pa kljub temu iztirjuje-jo od prevoza sadja visoko carino. Tako je n. pr. vedja carinarne v Ceršaku ob Muri še do 7. sept. za-hteval carino od svežih sliv in ja-bolk po 10 Din od 100 kg. Po ka-terem tarifu in naredbi je neki ra-tunal carinik carino za sadje in v katero kaso je shranil inkasirane svote? To bi radi vedeli.

S kozolca je padel.

Ferdo Zupane iz Šmartna pri Sevnici je tako nesrečno padel s kozolca, da je dobil težke poškod-be na hrbtu in obeh nogah. Pre-peljali so ga v celjsko bolnico.

Vola sta ukradla.

Na Jesenicah sta bila aretirana Adam Strugar in Alojzij Tišar, ker sta na Vojski ukradla vola, vrednega nad 13,000 K.

Ciril-Metodova podružnica.

Od Sv. Jurja ob Ščavnici poro-čajo: Podružnica Družbe sv. Ci-riila in Metoda, ki je bila ustanovljena pri nas že pred vojno in ki je tističkrat že pridno delovala, je tekom minulega vojnega metča svoje delovanje skoraj prekinila. Sklical se je zato v nedeljo 10. sept. občni zbor in bil izvoljen novi odhor pod predsedstvom Mati-je Domajnko, ki je bil že svojčas njen vnet član. Ker ima Družba namen delati na narodnem polju in predvsem reševati našo sloven-sko deec v zasedenem ozemlju s tem, da podpira tamkajšnje slo-venske šole, upa vodstvo podruž-nice, da se jo bo podpiralo in v oči-gled nesramnemu, a neumornemu delovanju nemškega Schulvereina na naših tleh krepko z Družbo so-delovalo. Vsi moramo na delo!

Ako želite dobiti sorodnike ali znance iz stare domovine,

pišite nam prej za pojasnila, ker število priseljencev je omejeno. FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Peter Zgaga

Za jugoslovanskega priselniškega komisarja je imenovala ju-goslovanska vlada bivšega soci-jalista Etbina Kristana.

Na roko mu bodo dali stotisoč francoskih frankov (kakih de-set tisoč dolarjev) in potem vsak mesec približno osemsto dolar-jev.

To je dvesto dolarjev na teden, oziroma trideset srebrnikov na dan.

Številka 30 je značilna. Posebno pri zatajih in izdajstvu.

Kot se čita v evanglijah, je imel nekdo že Judež Iskarjot o-pravka žnjo.

Gospodar ima za puntarja in uporneža dvoje zdravil. Na eni strani udarce, na drugi pa oblo-ženo mizo.

V sedanjih težkih časih pa pun-tanje ni nič več tako romantično kot je bilo včasih.

Danes je polna miza bog, pa magari, da zlodej deli porejone na nji; zlodej ali pa belgrajski "buržuj".

Kakšen opravek bo imel novi komisar, o tem ne poroča časo-pisje.

Pravi le, da bo skrbel za "do-brobit tukajšnjih izseljencev".

To je tako splošno rečeno, kot je naprimer fraza "boj za demo-kracijo" ali pa "črni oblaki na političnem nebu".

Nekaj se pa kljub temu da ugani oziroma sklepati.

Zadeva je, bodisi zvezana z vladno dovoljenim graftom, ali je pa čisto navadno korite, s ka-terem je za trideset dolarjev kr-me na dan.

Upam, da je zadnje. Kajti Mr. Kristan ni trgovec. (Če bi bil, bi se kaj drugega lahko prodal, ne le svojih tovarišev in svojega prepričanja.) On je časti žejen in slave lačen.

To priznavajo dandanes celo njegovi prijatelji, ki so ga skušali nasiti in napojiti, po so se prej zjezali in zlačnili, predno je bilo njemu dovolj.

Mr. Kristan torej ne bo graf-tar. Ta črna senca naj enkrat za-vselej pade raz njegovo nedolž-no dušo.

On bo narodni delavec, on bo vladni komisar.

On bo deloval. Deloval tako, kot delajo vsi konzuli in posla-niki kraljevine Srba, Hrvata Slovenca v Ameriki (in menda tudi drugod po svetu.)

Ta gospoda namreč vsak dan po štirindvajset ur počiva, za petindvajseto uro pa zahteva in dobi plačan "overtime".

Ta petindvajseta ura, ura o-pravka, je pa jako značilna.

Takrat namreč pride komisar, ki ima nalogo skrbeti za dobro-bit naroda, v pisarno.

Ko ga šribarji dostojno poz-dravijo, sname ključ s kavelj-na in gre.

Ko opravi svojo dolžnost, ob-esi ključ na kavelj in se poslov-i z besedami:

— Zdravo, gospodje!

Jugoslovanska Katoli. Jednota

Ustanovljena l. 1898 Inkorporirana l. 1901
GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki.
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. HROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih škrtnin: JOHN MOVERN, 412 — 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.
Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E Ohio Street, N. E., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:
ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIĆ, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. FORENTA, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor.
VALENTIN PIRC, 786 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 639 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tiskajoče se uradnih zvez kot tudi demarne politične naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Nove pribitke naj se pošilja na pred-sedniška porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spičevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor eli postati član te organizacije, naj se zjavi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Iz Jugoslavije.

Pošte in telegrafi v Jugoslaviji.

Srbija ima 140 poštno-telegraf-skih, 50 telegrafskih in 140 tele-fonskih postaj; Hrvatska in Sla-vonija 441 poštno-telegrafskih, 210 telegrafskih in 175 telefon-skih ter 220 železniških telegraf-skih postaj, ki so vezane z glavni-mi; Slovenija 357 poštno-telegraf-skih, 70 telefonskih in 100 želez-niških telegrafskih postaj; Bosna in Hercegovina imata skupaj 306, Črna gora 82, Dalmacija 235 in Vojvodina 430 postaj.

Honorarni čilenski konzul v Za-grebu.

Publist in sotrudnik zagrebške "Rijeci" Juraj Matulić-Zorinov je imenovan za honorarnega kon-zula republike Chile v Zagrebu. Matulić, rodom Dalmatincev, je bil nad 20 let v Južni Ameriki, naj-delj v republiki Chile, kjer je us-tanovil v Punta Arenas ugledni list "Jugoslovenska država" ter več nacionalnih društev.

Pegavi legar med vojaštvom.

Iz Beograda se poroča: Minist-rstvo za narodno zdravje je iz Pri-arena dobilo uradno poročilo, da se je tamkaj pojavilo med voja-štvom več slučajev pegavega le-garja. Proti razširjenju te nevar-ne nalezljive bolezni se je vse po-trebno ukrenilo.

Nova eksplozija v Bitolju.

Iz Bitolja v Macedoniji poroča-jo: Znova velika eksplozija v Bi-tolju se ni dovolj izučila ne vlade, ne posameznih vojaških oblasti, pa tudi ne naših meščanov. Te dni je Dimitrije Hristić našel veliko granato za poljske topove, jo po-bral ter jo začel pregledavati. Ok-oli njega je bilo še šest njegovih znancev. Granata je nenadoma eksplodirala in grozno razm-sarila vseh sedem oseb. (Na ameri-ških zemljevidih je označen Bitolj z imenom Monastir.)

Težke železniške nesreče.

Polag velike železniške nesreče pri Banovi Jaruzi na Hrvatskem, o kateri smo poročali, se je zgo-dilo tudi v Srbiji več katastrof, vsled česar vlada v prometnih krogih veliko razburjenje. Takolj-nejše alkoholnih pijač.

je na progi Beograd-Stalač pri po-staji Čičevac potniški vlak treil v 14 odklopnih vozov tovornega vlaka in je bil pri tem strojniki težko ranjen, več vagonov pa raz-bitih. Pri Veliki Plani je tovorni vlak, ki je vozil iz Beograda v Niš, zadel na osebni vlak, ki je prihajal iz Smederova. Pet vagonov je bilo uničenih in zamamovati je tudi precej žrtev. Na progi Peč-Mitrovica je poštni avto, ki vozi v Mitrovico, padel s strmine šest metrov globoko. Motor je eksplodiral in avtomobil popolnoma raz-dejal. Neka potnica iz Peči je bi-la ubita. Šofer in njegov pomoč-nik, kakor tudi dva potnika pa so bili težko ranjeni.

Nestorji Jugoslavije.

Najstarejši človek v Jugoslaviji je 125letni Ilija Tošević iz Negro-va v bregalbiškem okraju ob srb-ske-bolgarski meji. Rojen je bil leta 1797, sedem let pred prvo srbsko vstajo. Tošević je torej ju-goslovanski Matuzalem. Interesa-ntno je, da je v bregalbiškem okraju še par stoletnih starčkov. Zmernost v jedi in pijaci in tam-kašnji planinski zrak mnogo pri-pomorejo k visoki starosti. Za Ili-jo Toševiča pride po starosti na vrsto Milisav Bogatinović iz Pav-letineva na Ovčinem polju, ki ima 110 let, nato Spasoje Karakaš-ević in Petar Petrović, vsak 105 let, Nako Stančević 103 leta in Arzo Zdravković 100 let.

Simpatičen narodni pokret.

V Slavkovici, v valjevskem o-kraju v Srbiji, so otvorili prvo ljudsko vseučilišče. Otvoritvi je prisostvovalo veliko število prebiva-lev iz mesta in okolice ter šte-vilni zastopniki civilnih in voja-ških oblasti. Za prvega rektorja tega vseučilišča je bil izvoljen g. Bogdan Gavrilović, rektor beo-grajskega vseučilišča. Zastopnik ministrstva prosvete g. Žika Rado-savljević je imel nagovor, v kate-rem je poročal o namenu in po-menu takih šol za narod. Po otvo-ritvi se je vršila ljudska zabava, pri kateri pa se ni popilo niti kap-likrogih veliko razburjenje. Takolj-nejše alkoholnih pijač.

Vsak previden vlagatelj vpošteva pri naložitvi svojega denarja

Sigurnost in dohodek

Vložite vaše prihranke pri nas na

"Special Interest Account"

ker uživate te prednosti v polni meri. SIGURNOST vloge Vam je zajamčena v pokritju z naj-boljšimi ameriškimi bondi, čisti DOHODEK pa iznaša 4% na leto.

Glavno zastopstvo JADRANSKE BANKE Frank Sakser State Bank 82 Cortlandt Street New York City

Vladimir Lovstik:

VISNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanje.)

"Kje si pustil mater?" je jeknil Smučiklas. "Kaj se je zgodilo z njo? Ali še živi?"

"Moja uboga mati, ki si jo ti zločinsko pehnili v nesrečo? Nela Veselkova, kateri si ukradel dobro ime ter jo pregnal iz domačega kraja, grozeč ji s krivo prisego! Njej je dobro; v Parizu počiva, v skupnem spitalskem grobu... Boda in žalost sta jo gnali križemsvet; ko je umrl njen zaščitnik in je vsled boleznj izgubila glas, je padala niže in niž dokler ni utonila v najgloblji sramoti. Mati ne pomišljaj, Smučiklas, kadar treba rešiti otroka lakote; ona ni pomišljala — in ti si kriv tega! Spominjam se je, kako je oblačila zvečer svoje revne židane cunje, hodila na ulico ter se vračala z moškimi, jaz pa sem molil doma — zakaj učila me je moliti! — in prosil Boga, da ti imela srečo, ker sem vedel, da te pomeni kruh... Greh in razvrat sta zalivala nežno stebelce mojega detinstva; gledal sem lastno mater, kako se je prodajala, gledal pijane dedee, kako so se tepili in suvali, poslušal jo, kako se je pogajala za plačilo svojega ponižanja, in kesneje, ko je ostarela od hiranja — kako je moledevala okrog skopih gostov in zaman pomnjala svoje zelo telo... Glad se je oglašal zmerom pogosteje, dokler ni obsedel za najino mizo. Tiste čase sem nehal moliti; začel sem krasiti, ker je bolj pomagal... In neko noč se mati ni več vrnila domov; policija jo je bila zasačila na cesti. Šele čez mnogo dni sem jo videl v bolnici, katere ni več zapustila. Hodil sem k nji ter gledal ostudne rane na njenem obrazu, ki je bil nekakj tako lep, na čelu, prej tako nežnem in belem, na ustnicah, ki me niso smele več poljubiti... Preden je umrla, mi je razodela zgodbo svoje nesreče; povedala mi je, kdo je moj oče, ter izdihnila, preklinjaje ga v svoji zadnji uri. Obljubil sem, da ponovim lopotu njeno kletev, ako ga najdem nekežem in belem, na ustnicah, ki me niso smele več poljubiti... Preden je umrla, mi je razodela zgodbo svoje nesreče; povedala mi je, kdo je moj oče, ter izdihnila, preklinjaje ga v svoji zadnji uri. Obljubil sem, da ponovim lopotu njeno kletev, ako ga najdem nekežem in belem, na ustnicah, ki me niso smele več poljubiti..."

"Nesrečnežev glas je usihal in solze so mu tekale po licih, ko je obujal to strašno preteklost. Od zadnjih besedah je segel v prsni žep ter se ozrl na očeta s pogledom, v katerem sta se družila sovraštvo in neozdravljiva bol.

Odvetnik je stokal v pesti, toda ne od kesanja, marveč od strahu; kje naj mu ta človek priznane? "Kakšen je tisti... spomin?" se je zdrzil čez čas.

"Tu ga imaš, in naj te pali na duši!" je zarohnel Pepe Veselko ter mu vrzel ogoljen zvezček z vso silo v obraz. "Tu je, obrtna knjižica njene sramote!" Smučiklas, ki je v resnici samo premišljaj, kako bi našel sprejemljiv izhod, si je privoščil minuto joka; njegova vest je spala tudi zdaj. Nato je dejal z dozdevno ubitim glasom:

"Poštena ženska si pomaga drugače... Sama je bila kriva." "Ne psuj moje matere! Tudi ona bi me bila zredila z drugačnim krumom, da ni bil moj oče zver!"

"In ti, čemu nisi začel poštenega življenja?" "Haha! Meni se ni godilo kakor otrokom, ki nosijo tvoje ime; drugače bi bil postal svetnik v primeri z njimi. Tako pa? Glad ni spoštovalec zakonov; sinu bede in sramote je poštenost že po tem ovržena, ker jo vidi v žakpu svojim zaničevalec. Kradel sem, goljufal, bratil se z izvržki, kakor jih imenujete vi, spoznal ječo, preganjanje in sleherno grozo svoje usode, in pri tem sem mislil nate, ki živiš v obilju, in na mater, ki si jo pogubil okrutneje nego kdaj krvnik svojo žrtev; koliko se mte klel in sovražil — z mormjem na nebo ne poplašil! Večkrat

sem se hotel ubiti, ali sovraštvo mi je ubranilo..." "Da bi se bil!" je vzkliknil Smučiklas iz dna duše.

"Takšna je vaša logika! Jaz naj se ubijem, ko ti živiš? Sodniki, ječarji in rablji, ki stražijo vašo pogoltnost, žive, siromak, kateremu ste ukrali srečo, pa naj umre, da vam ne bo motil spanja? Strah vas je, da nas ne bi prilezlo na milijone iz globin teme, v katero ste nas izgnali; in prav imate, zakaj blizu je čas, ko zapoje rdeči petelin na vašem templu od pozlačene gnilobe!"

"Tako bi se zagovarjali vsi zločinci", je dejal odvetnik, sklepetaje z zobmi.

"Kdo je večji zločinec od tebe? In kdo se zagovarja, Smučiklas? Jaz pač ne gledam, kako bi si rešil glavo. Čemu ne kličeš policije? Naj pridejo, da jim porečem: kradel sem in goljufal, in ta vaš veliki mož je kriv! Sin vlačuge sem, in Smučiklas je moj oče, njegov zločin je pognal mater in sina na takšno pot!"

"Ha!" je zaškripal starec, loče si roke, "zato si prišel? Zato si nam mamil hčere in babnice, kradel bližnjemu pamet in sejal pohujšanje, kamorkoli si stopil? Zato si se nič slovensko?" "Bj ne," je vzdihnil Pepe Veselko z globoko boljo. "Moje ureš. Križajem so bile zgolj pesek v vaše oči; slovensko me je učila mati. Kadar sva najbolj gladovala, me je stiskala k sebi ter mi pripovedovala o svojem jeziku, o lepi deželi in dobrem ljudstvu, ki jima solnce ne sije od samih osrečevalec."

"Peklenjski načrt!" je povzel odvetnik svojo misel. "Hudobneje ni moči pehniti očeta v sramoto; očeta — sin! Ali je bil moj greh dovolj velik, da sem zaslužil to stokrat večjo kazen?"

"Haha!" se je vzpenil sin. "Povejte mi, kaj je vaša kazen proti vašemu prekletemu dejanju?" "Trobično usmiljenja bi pač lahko čutil z menoj."

"Kakor da ste ga vi poznali! Ne bodite sentimentalni, Smučiklas, in storite, kar je bil vaš namen."

"Dobro", je rekel odvetnik; glava mu je težko visela na prsi. "Toda nase — nemišliš? Obsojijo te in zapro za delj nego štirinajst dni. Gotovo imaš tudi od prej obilo na vesti; za vse boš dajal odgovor."

"Živega me ne dobe, ker se bom sodil sam."

"Ubiti se misliš?" je vzkliknil Smučiklas. "Norče, ki si. Jaz na

tvojem mestu bi živel, vzlic vsemu," je dodal z lokavo prepričevalnostjo.

"In bežal ter vam odpustil pol kazni."

"Kdo govori o meni?" se je zatajil odvetnik. "Črv trepeče za svoje življenje, in ti, mlad človek, se zanj ne bojiš?"

"Črv je srečnejši od mene. Kaj pa je moje življenje? Kamen, komaj dober, da z njim razbijem okno v palači krivice."

"Govoriva pametno. Mlad si, našel boš kraj, kjer te ne poznajo... Karkoli si mi storil, ti odpustim, ako ti pozabiš... Odpusti, sin, in dobro ti bo na zemlji! — Glej, založim te z denarjem; mnogo sicer ne premorem, a storiti hočem po svojih močeh... Izgini!... beži!... Tako govorec je bil zdrknil Smučiklas na kolena ter sklenil roke; njegov glas se je obrnil v jok, in solze so ga oblike kakor na povelje "Bodi pameten," je povzel, "in spoznaj, da s tem ne popraviš ničesar... Saj ti je vendar vseeno!"

"Rečimo," ga je zavrnil pustolovec, "da bi mi bilo vseeno. Ali če je človeku dvoje vseeno, mora izbrati ono, kar je pravičnejše! Ne! In razentega mi je policija na sledi; tiralica me je dohitela, vsak hip morajo priti pom... Prepozno je, Smučiklas!"

"Čas je, do zadnjega hipa. Beži, nesrečnež, usmili se! Vse storim, da ti pomorem uiti."

"Ostanem!" "Povej," je vzkliknil starec brezupno, "zakaj me nisi rajši ubil?"

"Mrtvim je dobro... Jaz pa sem hotel, da postanete živ mrlji in trpite še dolgo, zaznamovani, zaničevalni... izobčeni! Slišali ste mojo sodbo; zdaj idite, in kletev moje matere bodi nad vam!... Idi-te! Tu je stanovanje poštenega tatu in sleparja — tu ni prostora za vas!"

Smučiklas je videl, da prosi zaman. Vstal je, pobral klobuk in krenil k izhodu. Na pragu pa se je obrnil nazaj: Pepe Veselko je zagledal nov obraz, poln divjega, trdovratnega zasmeha.

"Dobro," je kriknil oče sinu v slovo, "naj se izkaže, kdo ima širja pleča! Tvoje orožje, fant, je prešibko, da bi podrlo Smučiklasa v prah Stori, kar hočeš, razbij si glavo, kakor veš in znaš — jaz te ne izročim policiji, išči si drugih poti!... In kar imaš zoper mene, je golo obrekovanje; vse utajim, in takšnih, ki bodo verjeli meni, ne tebi, bo zmerom dovolj. Nepravega si se lotil, mla-dič!"

Izpred ljubljanske porote.

V vodo jo je pahnili.

Tretje letošnje porotno zasedanje je otvoril predsednik ljubljanskega deželnega sodišča dr. Golja in okrajni sodnik Kralj, državno pravdnistvo je zastopal prvi državni pravdnik Domenico. Razprava je razpisana proti samskemu delavcu v kemični tovarni Andreju Aliču, rojenemu l. 1897 v Sostrem, kateri je obtožen da je dne 18. majnika letos zavratno sunil v Ljubljano Marijo Gašperšič in da jo je 21. in 22. majnika nagovarjal, da naj izpove, ko bo zaslišana za prito, da je sama po nesreči padla v vodo. Aliča je zagovarjal dr. Krec.

Predsednik dr. Papež Aliču: "Ali se čutite krivega?" — "Ne." — Predsednik: "Povejte, kako je bilo." Alič je povedal, da je 18. majnika spil v Mostah pol litra vina, doma je spil kozarec žganja, nato pa v Sostrem pri Magistru pol litra vina. Pogovoril se je nato z Aličev, da bosta šla zvečer na sprehod. Šel je nato domov, kjer je spil tri kozarce grenkega. "Bil sem popolnoma pijan in nič ne vem, kaj se je godilo potem." — Dr. Papež: "Kako je padla Gašperšičeva v vodo?" — "Ne vem."

Marija Gašperšič je stara 21

let. Kot pričča zaslišana je očitvidno skušala Aliča razbremeniti in je marsikatero malenkost, katero je izpovedala v preiskavi, skušala olepšati, vsled česar jo je predsednik dr. Papež večkrat opozoril, naj govori popolno resnično. Povedala je, da je pričela občečati z Aličem lani meseca avgusta, kar je imelo svoje posledice. Tisti petek zvečer je prišel v Sostro po njo. Šla je z njim v Kašelj, rekel ji je, da gre po neke knjige tja. Ko sva šla drugič čez most in ko sva prišla do srede mostu, me je Alič sunil s komolcem in padla sem v Ljubljano. Padla sem z glavo naprej, vrtinec me je zasukal, prišla sem za tram in klicala na pomoč. Prišla sta dva fanta, ki sta me rešila. Dvakrat je prišel potem Alič k njej in ji obljubil, da jo bo poročil, če bi pri sodnji povedala, da je sama padla v vodo. Pijan se ji Alič ni zdel, sam okorajčen.

Priče Anton Selan, Jože Sirk in Jože Sirečelj so v tisti noči slišali, da je Gašperšičeva vpila: "Pomagajte! Pomagajte!" Hitro hitro!" je klicala, ko smo prišli. "Ne morem se več držati. Fantje so splezali po mostnicah doli in jo rešili. Če bi ne bili pravočasno prišli, bi bilo dekle utonilo. Ker jo je bilo strah, so ji nato spremili domov.

KONČNO PRIPUŠČENA.

Slika nam predočuje slavno ameriško plesalko Izadoro Duncan ter njenega mladega moža Sergeja Jesenina, priznanega ruskega pesnika. Ko so dospela v Ameriko so ju oblasti na Ellis Islandu zadržale, češ, da je Jesenin boljševik. Po par dnevnem čakanju in zasliševanju sta dobila končno dovoljenje, da smeta v deželo.

Ko so bile zaslišane vse priče in je odšel senat v posvetovalnico, la sestavi vprašanja porotnikov, je vstala Aličeva, žrtev Gašperšičeva, in šla k porotnikom, katere je s povzdignjenimi rokami prosila rekoč: "Prosim! oprostite ga!" Prvi državni pravdnik Domenico, ki je bil še v porotni dvorani, jo je za to ostro pograbil. (Pripominimo, da je Gašperšičeva nedavno porodila sinčka.)

Porotni senat je stavil porotnikom dve glavni vprašanja, in sicer glede na poskušeni zavratni umor in z ozirom na goljufijo.

Po temperamentnih govorih prvega državnega pravdnika Domenica in zagovornika dr. Krecja je prvomestnik porotnikov naznanil, da so porotniki obé na nje stavljeni vprašanja potrdili, in sicer zavratni umor z 9 da in s 3 ne. Goljufijo (nagovarjanje, da naj Gašperšičeva krivo priča), pa soglasno.

Ob 11 uri 40 minut je predsednik dr. Papež razglasil sodbo, s katero je bil Alič obsojen na pet let težke ječe.

Demotor.

12 sept. se je pred poroto zagovarjala l. 1893. v Hobocah rojena Franciška Mezek, katere je obtožena, da je prerazala z britvijo vrat svojemu novorojenčku in ga v kleti zakopala 13 cm globoko v prst. Mezkova, ki je v preiskavi povedala, da je otroku prerazala vrat, ker da bi gotovo umrl, dasi je sodila, da je bil že mrtev, je pri razpravi rekla, da pravzaprav ne ve, zakaj da je otroku prerazala vrat. Sanitni referent dr. Mayr je iz javil, da je bil novorojenček sposoben za življenje. Tudi sodni zdravnik dr. Travnar je izjavil, da je bil otrok sposoben za življenje in da je povzročilo njegovo smrt, ker mu je Mezkova z britvijo prerazala vrat. Državni pravdnik dr. Ogorcutz je v svojem govoru poudarjal, da so našli v kleti Mezkove okostje še enega otroka, o katerem je ona rekla, da ga je mrtvorojenega pokopala v klet in da je Mezkova hotela napraviti v tej kleti pravo otroško pokopališče; za prvi slučaj manjka dokazov detomora, v drugem slučaju se je pa dokaz popolnoma dognal. Zagovornik dr. Krivec je opozorjal porotnike, da je Mezkova svoje dejanje storila le v stanju dušne zmedenosti.

Porotniki so na njih stavljeno vprašanje potrdili z 10 da in 2 ne, uakar je razglasil predsednik, nadsvetnik Mladič sodbo, s katero je bila Mezkova obsojena na tri leta težke ječe.

Pračlovek na lovu.

Ker je lov bil življenjska podlaga prazgodovinskega človeka in je tvoril središče vse njegove kulture, je za spoznavanje onih prazgodovinskih časih važno vedeti, kako je pračlovek lovil. Raziskovalci so zbrali že obilico materiala, da nam morejo odgovoriti na tozadnja vprašanja. Česti preostanki nekaterih živalskih vrst, najdeni na krajih, ki smo jih spoznali kot kulturne plasti pračloveka, nam tolmačijo, kake živali so padale predzgodovinskemu človeku v plen. Veste orožja se dajo dognati iz preučevanja orodja, ki se je našlo na krajih, kjer so prazgodovinski lovci pustili tudi preostanke svojega kosila. O značaju prazgodovinskih lovskih pokrajin nas poučijo tedanje živalske in rastlinske vrste.

O starejših kameniti dobi se posebno vsiljuje doslej nerazrešena uganka, kako je pračlovek mogel s svojim najprimitivnejšim orožjem uspešno trebiti tedanje velike divje zveri. Zadnje čase pa so začeli proučevati lovske načine še danes živečih prirodnih ljudstev, ki se nahajajo še vedno na silno primitivni stopnji in tako so s primerom dognali, da si je pračlovek z vednim lovom pridobil posebno spretnost, da je n. pr. lahko ubil medveda z enim samim ostrim udarcem kamenite sekire preko gobca. Najdene medvedske črepiče kažejo znake takih udarcev in zato je varietno, da se pračlovek ni bal borbe z medvedji ter je s svojo kamenito sekirico imel uspeha posebno pri mlajši zverjadi.

Uporaba loka in sulice je bila v najstarejši kameniti dobi čisto nepoznana. Iz mlajše kamenite dobe pa že najdemo sledove in preostanke lovcv. Lovcem iz te novejšje dobe moramo tudi že pripisovati poznavanje otrovanih puščic, kajti nekini mrliškega strupa so jia bili gotovo dobro znani in po čestih izkustvih so se lahko prepričali, da se živali, oslabiljene vsled otrovane puščice, dajo prav lahko premagati. Z lovom in strelo pa se je pričel pračlovek počasi lotovati tudi velikih zveri tedanje dobe; pridobil si je v streljanju tako spretnost, da je s psico prebrl telo divjega prašiča ali pa celo divjega bikla. To lahko sklepamo iz tega, ker se danes z lokom premagajo ceylonskega slona; zato moramo enako spretnost v streljanju z lokom priznavati tudi prazgodovinskemu lovcu, ki je premagoval n. pr. tedanjega mamuta. V borbi s takimi živalskimi velikani pa je seveda prazgodovinskemu lovcu bilo za malo, da bi se loteval ptic ali pa ribjega lova. Šele iz mnogo poznejše dobe imamo sledove, da je pračlovek uvrstil v svoj lovski sport tudi dve vrsti.

Odgoneka hieroglifov.

Pariška Sorbonna in muzej Cluny sta nedavno s posebnimi slavnostmi proslavila jubilej odkritja hieroglifov, ki se je leta 1822. posrečilo francoskemur učenjaku Jeanu Francois Champollionu. To je bilo gotovo eno največjih jezikoslovnih odkritij, ki je razrešilo tenno zagonetko "svete pisave" Egipčanov in z njo vrelt mnogotisočletno mogočno kulturo, ki je dotlej molčala. Znanost egiptologije, na kateri imajo tudi nemški učenjaki od Richarda Lepsiya do Adolfa Ermana znaten delež, je postala omogočena šele s Champollionovim odkritjem.

Zgodovina tega odkritja in avtorja samega je vezana na čuden slučaj. Champollion, katerega je vzgojeval brat, se je že v ranih letih razvil v čudovitega znanstvenega otroka, ki si je že z 11. leti izbral svojo življenjsko nalogo: odpretko hieroglifov. "Sveta pisava" starih Egipčanov, kakor so jo imenovali Grki, je bila skozi tisočletja obudovana s posebno spoštljivostjo. Smatralo se je, da vsebuje hieroglifni napisi posebne mistične napomenke in simbole, s katerimi so egiptovski duhovniki prikrivali svoje čarovniške umetnije. To praznovetje se je protivito neoviranemu raziskovalcu hieroglifov. V dobi pa, ko se je Champollion strastno oprijel proučevanja hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretganem petnajstletnem študiju proučil vso znanost o Egiptu in skušal najti razmerje med trojno pisavo hieroglifov, hieratično in demotično. Njegovo odkritje je torej bilo plod dolgoletnega truda in ne samo duhovit domiselek, kakor se je n. pr. Angležu Tomažu Youngu slučajno posrečilo uganiti pet hieroglifnih črk. Leta 1813, je Champollion zlomil staro naziranje, da so hieroglifi posebni simboli. Pet let nato je že poznal eno črko in leta 1821 se je že povselp k znatnim uspehom. Študiral je z različno vneto. Ko je v septembru leta 1822, prejel iz Egipta devet hieroglifnih prepisov, se je uveril, da je rešil uganko. S posebnimi močmi se je potrudil k svojemu bratu in mu zaklical: "Rešeno je!" Nato je omedlel in je pet dni ležal brez zavesti. Dne 27. septembra 1822 je medtem že doznala pariška akademija znanosti, d so hieroglifi razvozlani. Še deset let je bilo usojenih Jeanu Champollionu; v tem kratkem razdobju je s čudovito naglo pospeševanju hieroglifov, so nastali za to problem ugodni pogoji. Napoleon je v svoji smelimi pohodoma v Egipt odgnil pajočlan, ki je dotlej prikrival delo Faraonov. Njegov častnik Bousard je leta 1799, pri kopanju obrambnih jarkov pri Rosetti našel spomenik, ki je nudil ključ za razvozlanje hieroglifov. Ta "rosettski kamen" se zdaj nahaja v britskem muzeju in je igral v zgodovini raztolmačevanja hieroglifov odločilno ulogo. Mladi Jean Francois Champollion, ki je že kot šestnajstleten dečel leta 1807, bil izvoljen za člana akademije v Greoblu, je v nepretgan

KAPITAN BLOOD

NJEGOVA ODISEJA.

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

14

(Nadaljevanje.)

— Vidim. — Nekoliko se je nasmejala, a njemu se je zdelo, da je to žalosten nasmeh. — Nikdar se mi ni zdelo, da je Barbados zemeljsko ogledalo nebes. — je priznala. — Brez dvoma pa poznate vi svet boljše kot pa jaz. — je dostavila ter se dotaknila svojega konja z bičem, okovanim s srebrom. — Čestitam vam, da je bila vaša nezdoda na tak način omiljena.

Blood se je priklonil, in Arabela je odjahala. Oba črnca sta skočila kvišku ter odšla za njo.

Medtem pa je ostal Peter Blood na mestu, kjer ga je pustila ter zrl na vodovje Carlisle zaliva spodaj in na ladijski promet v tem obširnem pristanu, nad katerim so neprestano krožili galebi.

Res lep prizor, — si je mislil. — a vendar ječa, in ko je rekel Arabeli, da ima to ječo rajše kot pa Anglijo, se je poslužil one skoro hvaljevredne oblike bahanja, ki skuša omalovaževati našo nesrečo.

Obrnil se je ter odšel naprej po svoji poti, ki ga je vodila proti majhni skupini koč, zgrajenih iz blata in slame. To je bila majhna vas, obdana od stokade ter dom sužnjeva na plantažah. V tej vasi je stanoval tudi on.

Spomnil se je vrstic:

Stone walls do not a prison make,
Nor iron bars a cage.

Tem vrsticam pa je dal nov pomen, povsem nasproten onemu, katerega je imel pesnik v mislih. Ječa, — je razmišljal, — je ječa, čeprav nima morda niti zidov, niti okov in če je še tako prostorna. To je spoznal takoj prvo jutro ter pričel spoznavati v vedno večji meri, ko je potekal čas. Vsaki dan je bolj razmišljal o svojih pristižnih perutih, o svojem izključju iz sveta ter vedno manj o sorazmerni prostoti, katero je užival. Tudi mu ni dajalo nasprotje med njegovo sorazmerno lahko usodo ter ono njegovih nesrečnih soobsojencev takega zadovoljstva kot bi ga občutil drugače razpoložen duh. Prizor na njih bežo je dejanski večal trpkost, ki se je zbirala v njegovi duši.

Od dva in štiridesetih mož katere so izkrcali z njim vred z Jamaica Merchant, jih je kupil polkovnik Bishop nič manj kot pet in dvajset. Preostale so dobili manjši plantažniki, nekateri v Speights-town in drugi se nadalje proti severu. Blood ni vedel, kakšna je bila usoda teh, a med sužnji Bishopa se je Peter Blood pristo kretal, spal v njih naselbini ter vsled tega dobro poznal usodo, ki jih je zadela. Delati so morali na sladkornih plantažah od jutranje zore pa do mraka, in če so pričeli omagovati, so se poslužili nadzorniki in njegovi ljudje bičev, da jih pripravijo do večjih naporov. Obledeni so bili v cunje in nekateri med njimi so bili skoro popolnoma nagi. Živeli so v smrdu in umazanosti in zavijali so le slano meso ter koruzne žgance. Ta hrana je bila tako malo primerna za te ljudi, da sta dva zbolela ter umrla še predno je Bishop spoznal, da ima življenje njegovih sužnjeva gotovo vrednost ter se vdal zahtevi Blooda, da se boljše skrbi za obolele. Da izbjigo sužnjem iz glave vsako misel na upor, so enega izmed sužnjeva, ki se je uprl Kentu, brutalnemu nadzorniku, pred očmi njegovih tovarišev Kentovi črni čičali do smrti. Nekega drugega, ki je bil tako neumen, da je zbežal v gozdove, kjer so ga ujeli ter privedli nazaj, so najprvo zbičali ter mu nato vžgali na čelo črki F. T. (fugitive traitor), da bo zaznamovan kot pobeglec izdajalec za celo svoje življenje. Milostna usoda pa je hotela, da je ubogi človek umrl na posledičnih bičanja.

Preostalih se je lotila po teh dogodkih mrka, brezduševna resignacija. Najbolj uporni so se pomirili ter sprejeli svojo usodo s tragično ravnodušnostjo obupa.

Peter Blood, ki je edini ušel tej neizmerni bedi, je ostal nazunaj neizpremenjen.

Edina izprememba, ki se je završila v njegovi notanosti, pa je bilo vsaki dan globlje sovraštvo do soljudi in z vsakim dnem globlje hrepenenje, da pobegne s tega mesta, kjer je človek na tako umazan in podel način onesnažil ljubko delo svojega Stvaritelja. To hrepenenje je bilo preveč nedoločeno, da bi se povzpelo do kakega upanja. Vsako upanje tukaj je bilo nedopustno. Kljub temu pa se ni udal obupu. Na svoj obraz si je nataknil masko smeha ter hodil svojo pot. Zdravil je bolne na korist polkovnika Bishopa ter vedno bolj omejeval delovanje ostalih dveh zdravnikov v Bridgetown.

Ker ga niso dosegle ponižujoče kazni ter pomanjkanje njegovih soobsojencev, je mogel ohraniti brezpomenost do samega sebe in brez osornosti je postopal z njim celo brezdusni plantažnik, kateremu je bil prodan. Za vse to pa se je moral zahvaliti putiki in migrenam. Pridobil si je spoštovanje governerja Steeda — in kar je še bolj važno, — žene governerja Steeda, kateri si je nesramno in cinično prilozoval.

Sempatam je videl tudi Miss Bishop in le redkokedaj sta se setala, ne da bi ga ona ustavila ter ga zapletla v pogovor za par trenutkov, s čemur je pokazala, da se zanima zanj. On sam pa si ni čel-leh teh sestankov. Rekel si je pogosto, da ga ne sme varati njena delikatna zunanost, njena presenetljiva graција, njen mladeniški način obnašanja ter je lepi glas. V celem svojem življenju — in bilo je precej raznoliko, — ni še zadel na človeka, ki bi bil tako zverinski kot je bil njen stric in nje ni mogel ločiti od tega človeka. Bila je njegova nečakinja, njegove lastne krvi in nekatero napake te krvi, nekaj brezobzirne okrutosti tega bogatega plantažnika, si je mislil, mera prebivati v njenem lepem telesu. O vsem tem je prav pogosto razmišljal, prav kot da odgovorja nekemu instinktu, ki je bil drugačnega mnenja. Kadar se je boril na tak način, se je skrbno izogibal vsakemu srečanju ter je bil hladno uljuden, kadar se je vendar sestel z njo.

Čeprav je bilo njegovo razmišljanje povsem upravičljivo ter lahko umevno, bi vendar boljše storil, če bi bil zaupal instinktu, s katerim se je boril. Čeprav je tekla v njenih žilah ista kri kot v žilah polkovnika Bishopa, je bila njena vendar prosta vseh napak, ki so kazile kri strica, kajti te napake niso bile prirojene tet krvi, pač pa v njegovem slučaju pridobljene. Njen oče, Tom Bishop, brat polkovnika Bishopa, je bil prijazna, viteška in nežna duša, zlomljenega srca vsled prezgodnje smrti žene. Zapustil je stari svet ter skušal najti v novem svetišču za svojo srčno bol. Prišel je na Antile s svojo pet let staro hčerko ter pričel živeti kot plantažnik. Uspeval je od prvoga početka kot pogosto uspevajo ljudje, ki se ne brigajo za prosperiteto. Ko je zabogatil, se je spomnil svojega mlajšega brata, vojaka, ki je bil na glasu kot precejšen divjak. Navsteval mu je, naj pride na Barbados. Navset, katerega bi bil William Bishop ob vsaki drugi priliki zaničljivo zavrnil, je pričel ravnati v trenutku, ko je pričela njegova divjost roditi take sadeže, da

je postala izprememba podnebja zelo zaželjiva. William je prišel in njegov velikodušni brat ga je sprejel v družabništvo na prvotajoci se plantazi. Nekako šest let pozneje, ko je bila stara Arabela šestnajst let, je njen oče umrl ter jo pustil pod varuštvo svojega brata in njenega strica. To je bila mogoče njegova edina napaka. Dobrotnost njegove lasie narave je skalila njegove nazore glede ostalih ljudi. Ker je razventega sam vodil vzgojo svoje hčerke, se je mogoče preveč zanašal na neodvisnost njenega značaja. Kot je bil položaj sedaj, je obstajalo le malo ljubezni med stricem in nečakinja. Bila pa mu je udana in tudi on je bil zelo oprezen v svojem obnašanju pred njo. Vse svoje življenje, — kljub vsaj svoji divjosti, — je gojil visoko spoštovanje do svojega brata, kojega vrednost je rade volje priznal. Nekaj tega spoštovanja je sedaj premetil na otroka svojega brata, ki je bil v gotovem smislu njegov družabnik, čeprav se ni Arabela aktivno vdeleževala poslov na plantazi. —

(Dalje prihodnjih.)

Jugoslavia irredenta.

Čuden napad v Trstu

Natal Jerob, težak, stanujoč v ulici Ponziana 1, je odšel v nedeljo predpoludne od doma, pustivši doma sletno hčerko Elizko. Kmalu zatem pa je prišel v hišo neki človek, zvezal deklico za stol, ji zamušil usta ter ji pokazal bodalo, rekoč: "Ravnokar sem v gozdu tvojega očeta. Če boš kričala, bom storil s teboj isto." Premetal je nato vse predale in Lote, da bi našel kaj denarja. Ker se mu to ni posrečilo, je pustil deklico zvezalo in odšel. Proti 12. uri je prišla v hišo sestričina Elize ter jo opustila vezi. Za stvar je zvedel policijski komisarjat v ulici Amerigo Vespucci, ki je začel stvar takoj preiskovati. Jerob pa se je vrnil v pondeljek zjutraj. V nedeljo in celo noč je bil v družbi prijateljev. "Tatu" ni našla policija.

Napad v Gorici

Sofer Jožef Poznar, doma iz Podgore, stanujoč v ul. Casa Rossa 24 v Gorici, je šel zvečer čez trg sv. Roka, ko sta ga v bližini gostilne Culob srečala dva možka na kolesih, katerih eden je sprožil proti njemu strel iz revolverja. Poznar je oba spoznal. Prvi je železničar Ivan Hebat, drugi pa Umberto Maurensig. Osta stanujeta v Gorici. Vpila sta tudi psokve za njim, nato pa sta zbežala.

Zločin

Prebivalce vasi Škofije je vznemiril nad vse zločin, ki je bil odkrit te dni. Na cesti iz Škofij v Mlje so našli ubito Libero Cunja. Na trebuhu so našli tri grozne rane, ki so bile povzročene z nekim trikotastim predmetom. Po telesu so ugotovili zdravnik tudi znake, ki pričajo, da se je žrtev branila. Aretiran je bil njen zaročenec Ivan Semec, ki pa trdi, da je nedolžen. Pridržali so ga vseeno.

Bombarji na delu

V vežo železničarske hiše v Solkanu je bila vržena bomba, ki je razpočila. Kdo jo je vrgel, ni znano. Nesreče ni bilo nobene.

Nočni napad fašistov

V Ljndar v Istri je prišlo kakih 10 pazinskih fašistov. Bilo je v nedeljo zvečer. Šli so v gostilno in tam so čakali, dokler so mirni ljudje šli domov in k počitku. Nato pa so začeli izvajati svoja junaštva. Najprej so obiskali družino Fabris ter oklofutali gospodinjico. Nato so odšli iz Ljndarja po cesti proti Zimnju. Medpotje so pridno streljali z revolverji. Po kratkem odsotstvu pa so se zopet povrnil v Ljndar. Tu so nasilno vdrl v vrata žolskega postopja in so šli v stanovanje učitelja Stihovića. So progo učitelja so oklofutali, njena dva sina pa so strošno pretepli s kopiti od revolverjev in z boksi. Pravili so, da sta onadva streljala za njimi, ko so odhajali iz Ljndarja, kar ni res že radi tega, ker sta bila učiteljeva sina tedaj že v postelji. Vse to se je zgodilo okoli polnoči. Po tem junakišnem dejanju so iskali nekega drugega Ljndarčana, tola ga niso našli. Da bo njihova zmagá popolnejša in slavnnejša, so vdrl v hišo, kjer stanuje bivši zminjski župnik Filipič. V hiši niso našli nikogar, ker so bili stanovniki pobegnili. Kar pa so našli v hiši, so vrgli ven in so razbili, kar se je dalo razbiti. Škoda je zelo velika. Ta svoj kulturni pohod opravljajo fašisti, češ, da so dan prej peli nekateri mladenič v neki gostilni "Bandiera rossa". Oblastvo ve za to dejanje in njeja junake, toda dosedaj ni bil še nihče aretiran.

Definitivna rassodba o dogodku na Kranu. Gotovo je še vsem našim čitatelem v živem spominu, kako veliki

treba razširiti in poglobiti, kar še nimamo, pa moramo nanovo ustanoviti.

Zadnjih smo enkrat poročali samo skupno število vseh učiteljev, ki obiskujejo učiteljski kmetijski tečaj v Gorici. Sedaj smo izvedeli, da poseba ta tečaj častno število 54 slovenskih in 28 italjanskih učiteljev. To je za naše učiteljsvo častno število. Naj rodi ta tečaj mnogo koristi med našim kmečkim prebivalstvom, kanoor bodo pomški učitelji zaklade svojega znanja!

Prejel perilo v pranje in ga prodal

Marij Juršičevič, star 34 let, stanujoč v ul. Giulia 92 v Trstu, se je predstavil na nekem angleškem parniku kot lastnik pralnice in likalnice. Kot tak je sprejel od prvega kuharja in prvega in drugega strojevođe kup perila v skupni vrednosti 2000 lir. Perilo bi moralo biti oprano tekom treh dni. Ali minulo jih je 15, a o Juršičeviču ni bilo ne duha ne sluha, vsled česar so ga naznanili kvesturi. Bil je aretiran. Perilo je prodal.

Želim, da se oglasita: FRANK KRAJČ, doma iz Grahovega pri Cerklju, ter IVAN CELIN, domače Mišičev iz vasi Kuteževce pri Ilirski Bistrici. Imam jima važne reči za sporočiti. — Frank Mišič, Star Route Box 11, Kane, Pa. (5-6-10)

IŠČEM KUHARICO

Slovenko ali Hrvatice. Dobro mesto in dobra prilika Plača \$40 na mesec. Katero veselji, naj piše na: R. H. Jones, Yazoo City, Miss. (6-7-10)

Vaši sorodniki, prijatelji in znanci v starem kraju

kupijo vožnji listek za pot v Ameriko najugodnejše z ameriškimi dolarji. Proti predložitvi potrjenega potnega lista za v Ameriko mi lahko izplačamo ameriški denar v uradu Jadranske banke v Ljubljani in v Zagrebu, toda znesek za posameznega odraslega potnika ne sme presegati \$240.

V Italiji in zasadenem ozemlju pa lahko izplačamo brez izjeme vsakemu poljubne zneske v ameriškimi dolarjih.

Ako kaj ne razumete, pišite nam, da Vam pojasnimo.

Frank Sakser Stat Bank, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Cenj. naročnikom Glasa Naroda v Pennsylvaniji poročamo tem potom, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. JOSEPH ČERNE, kateri je pooblaščen nabirati na računno za naš list; zaterej prosimo rojake, da mu bodo kolikor mogoče naklonjeni.

Slovenic Publishing Co.

Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Brezplačno.

Kdor naroči kako knjigo, priložimo mu knjico "NOVA POSTAVA" za ponesrečene delavce v Pennsylvaniji brezplačno, dokler nam zaloga ne pade.

SLOVENIC PUBLISHING CO. New York, N. Y.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street, New York
GENERALNO ZASTOPVO
JADRANSKE BANKE
in vseh njenih podružnic.
JUGOSLAVIJA
BEOGRAD, COLOGNE, GORICA, Ljubljana, METZ, PRAGA, RIM, SLOVENSKA KRANJINA, TRST, ZAGREB.
ITALIJA
ROMA, NAPOLI, PALERMO, TORINO.
NEMSKA AVSTRIJA
BUDAPEŠTA, PRAGA, VINA, ŽENEVA.
Frank Sakser State Bank

Kretanje parnikov - Shipping News	
7. oktobra: America, Cherbourg in Hamburg; Majestic, Cherbourg; Ryndam, Boulogne.	24. oktobra: Aquitania, Cherbourg.
10. oktobra: Berengaria, Cherbourg.	25. oktobra: Pres. Monroe, Cherbourg; York, Bremen.
1. oktobra: Pres. Polk, Cherbourg; France, Havre, Jannover, Bremen.	6. oktobra: Tuscania, Genova; America, Genova.
12. oktobra: Pres. Arthur, Bremen; Mount Carroll, Hamburg; Taormina, Genova.	28. oktobra: Lafayette, Havre; Majestic, Cherbourg; Kronalnd, Cherbourg; Noordam, Boulogne; Conte Rosso, Genova.
4. oktobra: La Lorraine, Havre; Olympic, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen; Orbita, Cherbourg in Hamburg; Exonia, Cherbourg in Hamburg; Finlandia, Cherbourg; Arabic, Genova; Belvedere, Trst.	1. novembra: Paris, Havre.
17. oktobra: Resolute, Cherbourg in Hamburg.	11. novembra: Argentina, Trst.
18. oktobra: Pres. Garfield, Cherbourg.	2. novembra: America, Genova.
19. oktobra: Pochambeau, Havre.	4. novembra: Olympic, Cherbourg; Lapland, Cherbourg; Progress, Hamburg; Pres. Theodore, Bremen.
21. oktobra: Homerio, Cherbourg; La Savoie, Havre; Zealand, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen; New Amsterdam, Boulogne; Orduna, Cherbourg in Hamburg; Pres. Wilson, Trst.	7. novembra: Mauretania, Cherbourg.
	8. novembra: France, Havre; America, Bremen.
	9. novembra: Chicago, Havre; Mongolia, Hamburg.

CUNARD in ANCHOR ČRTE
Nov parnik na olje
SCYTHIA
20.000 ton
25. novembra
Naravnost v Dubrovnik in Trst.
Potujte v Jugoslavijo na tem velikem, novem, čudovitem parniku. Kabine z 2 in 4 posteljami, slajno opremljene za potnike 1. razreda. Posebno pozornost se posveča ženam in otrokom. Izborna kuhinja in vino brezplačno. TUDI PREKO CHERBOURGA VSAK TUREK NA TREH VELIKANIH
BERENGARIA AQUITANIA MAURETANIA
DASPEJO V JUGOSLAVIJO V 9 DNEH.
Za bilkarte in druge informacije se oglasite pri bližnjem parobrodnem agentu.

Glede izplačil v ameriškimi dolarjih!
Po novi odredbi finančnega ministarstva v Jugoslaviji le bankam tam sode prepovedano izplačevanje čekov ali drugih nakazil v tujih valutah. Ako torej hočete denar v ameriškimi valjavi, očisti potom čeka ali nakazila, da banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v dolarjih, temveč po dnevnem tečaju v domači valuti, to je v kronah oziroma dinarjih.
K sreči se je pa pri sestavi omenjene odredbe vpoštevala potreba iz seljencev in toliko, da zamoremo za stanke, ki imajo potovati v Ameriko, zvržiti še vedno izplačila v ameriškimi dolarjih, vendar pa nakazila ne sme presegati zneska \$250.— za vsakega posameznega potnika. Do te svote pa lahko izplačamo poljubne zneske. Ameriški denar se izplača le proti predložitvi potnega lista v uradu Jadranske banke v Ljubljani ali Zagrebu.
V AVSTRIJI, ITALIJI in ZASEDENEM OZEMLJU pa še vedno lahko brez ovir izvršujemo izplačila v ameriškimi dolarjih.
Na nakazilci ali naročnem listu naj bo vidno označeno, da se ima izvršiti izplačilo v ameriškimi dolarjih.
Poleg zneska, ki naj se izplača v ameriškem denarju, se nam mora postati tudi za potnično in druge stroške kakor sledi:
Za izplačilo do \$ 10.— do \$ 50. centov, za izplačilo od \$ 10.— do \$ 50.— po \$ 1.—, za izplačila, ki presegajo znesek \$ 50.— po 2 centa od vsakega dolara ali po \$ 2.— od sto.
Denar nam je pošlji najbolje po Domestic Money Order ali da New York Bank Draft.
Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St. New York, N. Y.

Potrebna knjiga za pravilno priučenje angleškega jezika, z naveti jako postati ameriški državljan.
Slov.-Angleška Slovnica
Obsega sledeče:
Prvi del: GLASOSLOVJE.
Drugi del: OBLIKOSLOVJE.
Tretji del: VAJE.
Četrti del: POGOVORI IZ VSAKODANJEGA ŽIVLJENJA.
Peti del: SLOVEN.-ANGLEŠKI BESEDNJAK.
Šesti del: VPRAŠANJA IN ODGOVORI katere mora znati vsakdo pri nabavi državljankega papirja.
Vse angleške besede so navedene, kako se pišejo in kako se pravilno angleško izgovore. Iz te knjige je mogoče vsakemu priučiti se angleščine brez učitelja.
Knjiga je trdo vezana, vsebuje 250 strani, \$1
cena s poštnino
Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.
BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAŠ VSEH SLOVENSKEJ DNEVNIK V SLOVENIJI